

דף ע.

עין משפט א. יו"ד סימן רלד פעיף מה

מ. אמר לה קיים ליכי היום הרי זה קיים לעולם^א, ואם אמר לה מופר ליכי למחר אינו מופר^ב.

הגה: וי"א דהוי קיום.

עין משפט ב. יו"ד סימן רלד פעיף מו

מ. אמר לה: מופר ליכי למחר, אינו מופר. (וי"א דהוי קיום) (טור ורא"ש).

עין משפט ג. יו"ד סימן רלד פעיף מז

מ. אמר לה קיים ליכי שעה אחת, ועבר היום ולא הפר הרי זה קיים, ואם אמר לה אחרי שעברה השעה מופר ליכי הרי זה ספק^ג.

עין משפט ד. יו"ד סימן רלד פעיף מח

מ. אמר לה: קיים ליכי שעה אחת, וכשעבר השעה אמר לה: מופר ליכי, הרי זה ספק.

עין משפט ה. יו"ד סימן רלד פעיף נב

נב. נדרה היא, והתפיס בה הבעל או האב, שוב אינם יכולים להפר, דהוי כקיום.

עין משפט ז. יו"ד סימן רלד פעיף טו

טו. יח. אין הארוס מיפר לה אלא בשותפות האב, ולכן מת האב

- א. דאם עבר היום אינו יכול להפר יותר והוי קיום לעולם. ועיין בט"ז ס"ק ל"ט.
 ב. ויכול להפר שוב בו ביום, אבל ל"א דהוי קיום אינו יכול להפר אחרי שקיימו.
 ג. אחרי שקיימו שעה אחת אפשר דאינו יכול להפר יותר.

משנתארסה אין הארוס יכול להפר לה, אפי' שהפר לה האב קודם שמת ולא הספיק הארוס לשמוע או להיפך.

עין משפט זז. יו"ד סימן רלד פעיף יא

יא. יד. מת הארוס בעודה נערה חוזרת לרשות אביה ומפר לה לבדו^ד ביום שומעו, אפי' מה שנדרה בחיי הארוס ושמע מהם ומת.

ואפי' יש לה יבם שעשה בה מאמר דהיינו קידושי כסף, האב מפר לבדו.

יא. טו. ודוקא שמת הארוס קודם שומעו או שמת ביום שומעו ולא קיים הנדר, וגם אם הפרו לפני שמת צריך האב לחזור ולהפר, אבל אם קיים הנדר קודם שמת, או שמת אחרי יום שומעו, אין האב יכול להפר^ה. ולהרמב"ם אם שמע הארוס והפר לה ומת, ואח"כ שמע האב אין האב יכול להפר^י.

עין משפט ט. יו"ד סימן רלד פעיף ב

ב. הבעל מפר נדרי אשתו לבדו משתכנס לחופה עד שתתגרש והגיע הגט לידה^ז. היתה מגורשת ממנו מספק לא יפר לה^ח.

עין משפט י. יו"ד סימן רלד פעיף א

א. האב מפר נדרי בתו כל זמן שהיא קטנה או נערה^ט, ואפי' נדרה על דעת רבים.

ד. ממשנה נדרים דף ע' ע"א, ושם בגמ' ובע"ב שם יליף לה רבא מקרא.

ה. מברייתא שם דף ס"ח ע"א, ודף ע"ב ע"ב.

ו. הט"ז חולק על המחבר, וכתב דכוונת הרמב"ם אינו אלא כגון שיש לה ארוס שנתארסה בו ביום קם ליה תחת הראשון ואז אין רשות לאב להפר בלי שותפות הארוס האחרון, אבל אם אין שם ארוס שני ודאי מפר לה אביה לבדו.

ז. כתב הב"ח דכל זמן שלא הגיע הגט לידה אפי' שמסר הגט לשליח ואינו יכול לבטלו שלא בפניו, אפ"ה כיון שעדיין לא הגיע הגט לידה ויכול לבטלו בפניה הו"ל אשתו ומפר לה הנדרים שבנתיים. ש"ך ס"ק ו'.

ח. ואם הפר לה אפי' בדיעבד לא מהני. ש"ך.

ט. ממשנה נדרים ס"ז וכפי' הרא"ש שם.

בגרה דהיינו עברה גיל שנים עשרה שנה ויום אחד שאז אם הביאה שתי שערות נקראת נערה עד ו' חודשים שאח"כ, ומאז נקראת בוגרת, או אם נישאת אפי' קטנה שוב אביה אינו יכול להפר לה.^י

דף ע:

יו"ד סימן רלד סעיף ט

עין משפט א.

ט. יב. נערה המאורסה שלא שמעו אביה ובעלה את נדרה עד שבגרה שכבר יצאה מרשות אביה, אין הארוס יכול להפר לבדו.^כ

י. דנלמד בספרי מהפסוק "ואם היו תהיה לאיש ונדריה עליה" וכו' לא בא הכתוב לחלוק אלא רשותו שכל זמן שהיא בבית אביה, בעלה ואביה מפירין נדריה, נישאת אין אביה מפר נדריה. ועיין בכתובות דף מ"ח-מ"ט.
כ. ואפי' הפר האב קודם שבגרה ולא הפר לה הבעל אינו יכול להפר כשבגרה, ואפי' לי"א בסעיף ה' דכל אחד מפר ביום שומעו היינו כשהאב יכול להפר בלא שמיעת הבעל. ש"ך.